
ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΩΝ ΙΝΤΙΜΙΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΩΣ

Μέρος 1^ο : ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΤΩΝ ΙΝΤΙΜΙΝΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΤΑΣΣΗΣ

Το παρόν κείμενο γράφτηκε κυρίως με αφορμή μια σειρά σημαντικών γεγονότων που έλαβαν χώρα τους τελευταίους μήνες, με τα οποία το «indymedia» εμπλέκεται άμεσα. Αρχικά την αισχρή λογοκρισία του αυτοαποκαλούμενου «αυτόνομου μέσου αντιπληροφόρησης» σε σημαντικό αριθμό χρηστών που διοχέτευαν σημαντικές πληροφορίες για την πραγματική εικόνα της Λιβύης που ερχόταν σε πλήρη αντίθεση με τη συστημική προπαγάνδα. Όπως είναι γνωστό στους χρήστες που συμμετείχαν στους σχετικούς διαλόγους για τη Λιβύη, η στάση του «Athens indymedia» δεν διέφερε από αυτή ενός καθεστωτικού μέσου, που έφτανε να κρύβει ολόκληρη σειρά διαλόγων, ακριβώς λίγο πριν την εισβολή του ΝΑΤΟ στη Λιβύη¹. Ακολούθησε μια αισχρή εκστρατεία καλλιέργειας εμφυλιακού κλίματος —ακόμη και με κείμενα που προέτρεπαν σε αιματοχυσία² μεταξύ διαδηλωτών— μεταξύ αναρχικών ομάδων και κομμουνιστών, με αφορμή τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στη 48ωρη γενική απεργία με τα γνωστά επεισόδια. Παρά το γεγονός ότι η σύμπλευση με τις θέσεις της υπερεθνικής και σιωνιστικής ελίτ σε διεθνές επίπεδο, αλλά και η αντίστοιχη καλλιέργεια εμφυλιακού κλίματος μεταξύ κομμουνιστών και αναρχικών σε εθνικό επίπεδο, δεν αποτελούν ήσσονος σημασίας γεγονότα αλλά, το αντίθετο, στρατηγικής σημασίας γεγονότα που κρίνουν την καθολίκευση της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, δεν είναι τα μόνα που «έτυχε» το μέσο «αντιπληροφόρησης» να συστρατευθεί με τη μεριά του συστήματος. Η επί δεκαετία παρουσία του διεθνούς δικτύου του ιντιμίντια είναι μια παρουσία προβολής των χρηματοδοτούμενων «κινημάτων» από το ίδιο το σύστημα —όπως το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ (ΠΚΦ)— ρεφορμιστικών οργανώσεων και «διανοομένων» και κάθε λογής χρηματοδοτούμενης Μη Κυβερνητικής Οργάνωσης (ΜΚΟ), έντεχνα πασπαλισμένη —ειδικά στον ελληνικό χώρο— με φίλο-εξεγερσιακά τσιτάτα για λόγους άντλησης πολιτικής νομιμοποίησης από τον εξωκοινοβουλευτικό χώρο.

Για να ερμηνευθεί ορθολογικά η συστημική στάση του indymedia είναι απαραίτητη λοιπόν μια μικρή αναδρομή στην ιστορία του από την αρχή της δημιουργίας του έως τώρα, θίγοντας τις κρίσιμες εκείνες χρονικές περιόδους όξυνσης της κοινωνικής πάλης όπου

¹ Περισσότερα στο 2^ο μέρος του άρθρου για το αθηναϊκό ιντιμίντια.

² http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=1344168

κρίθηκε σε μεγάλο βαθμό η προοπτική δημιουργίας αντισυστημικού κινήματος κατά της παγκοσμιοποίησης, ή για να το πούμε πιο ξεκάθαρα, μια αναδρομή στον επικοινωνιακό μηχανισμό του συστήματος που αφορά τη διείδυση της συστημικής προπαγάνδας και δράσης στους πολιτικούς χώρους.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί καταρχήν ότι το διεθνές δίκτυο των indymedia, είναι ένα μόνο μέρος από αυτό που ονομάζουμε «εναλλακτικά» μίντια, και δεν μας ήρθε μια μέρα «ουρανοκατέβατο» όπως πολλοί ψευτο-αγωνιστές αρέσκονται να διατυμπανίζουν. Μη εμπορευματικές, μη κυβερνητικές οργανώσεις και δίκτυα, υπάρχουν χιλιάδες σήμερα διάσπαρτα διεθνώς, καλύπτοντας όλες τις πτυχές της κοινωνικής δραστηριότητας, από «φιλανθρωπικά» ιδρύματα κάθε είδους, ΜΚΟ που δραστηριοποιούνται σε πολιτιστικούς τομείς, μέχρι «εναλλακτικά» ιδρύματα «ελεύθερου λογισμικού». Το παράδοξο της υπόθεσης είναι ότι παρόλη αυτή την κατακλυσμιαία ανάπτυξη των «εναλλακτικών» δικτύων που υποτίθεται λειτουργούν «αντι-εμπορευματικά» και «αντι-κρατικά» και οργώνουν στη κυριολεξία ολόκληρο τον πλανήτη για την υπεράσπιση των «ανθρωπίνων δικαιωμάτων», το σύστημα της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς όχι απλά δεν δείχνει να απειλείται, αλλά αντίθετα βιώνουμε μια άνευ προηγουμένου αντεπανάσταση από τα πάνω προς ό,τι έχει κερδηθεί με σκληρούς αγώνες δεκαετιών από τα λαϊκά στρώματα, παράλληλα η συγκεντροποίηση της εξουσίας είναι ένα γεγονός που αποκρυσταλλώνεται σε ολοένα και ισχυρότερους υπερεθνικούς μηχανισμούς και θεσμούς, ενώ στις χώρες που δεν είναι ήδη ενταγμένες στη Νέα Διεθνή Τάξη που εκφράζει την νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, ο στρατιωτικός βραχίονας της υπερεθνικής ελίτ —το ΝΑΤΟ— κονιορτοποιεί στη κυριολεξία, ολόκληρους λαούς καλλιεργώντας ταυτόχρονα για την εξυπηρέτηση των στόχων του, τα πιο αντιδραστικά κομμάτια της εκάστοτε κοινωνίας, βαφτίζοντάς τα «εξεγερμένους» και «επαναστάτες».

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΘΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ «ΨΥΧΡΟ ΠΟΛΕΜΟ», ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ «ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ» ΤΗΣ ΡΕΦΟΡΜΙΣΤΙΚΗΣ / ΕΚΦΥΛΙΣΜΕΝΗΣ «ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ»

Παρότι στον Ελλαδικό χώρο η εμφάνιση των «εναλλακτικών» δικτύων και οργανώσεων είναι σχετικά πρόσφατο φαινόμενο, δεν ισχύει το ίδιο για τον ισχυρότερο εταίρο της υπερεθνικής ελίτ, την Αμερικανική οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ελίτ (που περιλαμβάνει τα διεθνή think tanks, και Πανεπιστημιακά ερευνητικά κέντρα, διεθνή ΜΜΕ και την ίδια την κουλτούρα made in USA).

Η ιδέα της δημιουργίας «εναλλακτικών» μέσων, δεν εμφανίστηκε ξαφνικά —όπως αρέσκονται ορισμένοι να υποστηρίζουν— με τις διαδηλώσεις του Seattle το 1999. Η δημιουργία των indymedia ήρθε ως συνέχεια ενός ήδη υπάρχοντος τεράστιου «εναλλακτικού» χώρου ενημέρωσης και δράσης «φιλανθρωπικών» ιδρυμάτων, άμεσα ή έμμεσα σχετιζόμενα με το ίδιο το σύστημα και τη στρατηγική διασφάλισης της αναπαραγωγής της καπιταλιστικής οικονομίας.

Στις ΗΠΑ όπως και στην Αγγλία π.χ., η χρηματοδότηση των «εναλλακτικών» μέσων από τα «Foundations», είναι ένα θέμα που πλέον δεν κάνει σε κανένα ιδιαίτερη εντύπωση και

προσπερνιέται ως κάτι το φυσιολογικό. Παρά το γεγονός ότι η διείσδυση των μηχανισμών του συστήματος σε έντυπα και άλλα «εναλλακτικά» μέσα με αριστερό λόγο, έχει αποτελέσει θέμα έρευνας πολλές φορές στο παρελθόν, η χειραγώγηση πλέον των «εναλλακτικών» μέσων ενημέρωσης από το σύστημα είναι φαινόμενο καθολικό, σε βαθμό που πλέον μπορούμε χωρίς ίχνος αμφιβολίας να διατυπώσουμε, ότι η υπερεθνική ελίτ επιλέγει και προβάλλει η ίδια ποια θα είναι η «αριστερά» της, ποιοι θα είναι οι στόχοι της, που στην ουσία συμπλέουν με τους στόχους της ελίτ αυτής.

Και αυτό είναι ένα πρωτόγνωρο Ιστορικά φαινόμενο. Το φαινόμενο αυτό της άλωσης, αντί για την καταστολή των αντισυστημικών κινημάτων, κορυφώνεται σε παγκόσμια κλίμακα μόνο στη Νέα Τάξη που καθιέρωσε η κατάρρευση του «υπαρκτού» σοσιαλισμού και η παράλληλη κυριάρχηση της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης. Αυτό σαφέστατα προκύπτει από τη μελέτη της περιόδου που τα παραδοσιακά αντισυστημικά προτάγματα του ελευθεριακού σοσιαλισμού και κρατικίστικου σοσιαλισμού, υπέστησαν συστημική καταστολή και που χρειάστηκε σε πολλές περιπτώσεις να συνεχιστεί επί δεκαετίες για να σβήσει ο «κίνδυνος» μιας αντισυστημικής ανατροπής. Εδώ, για λόγους συντομίας, είναι αρκετό να ξεκινήσουμε από την χρονική περίοδο του τέλους του 2^{ου} παγκοσμίου πολέμου, με τις τελευταίες κατασταλτικές επιχειρήσεις των καπιταλιστικών κρατών, κατά του «εσωτερικού εχθρού», που κόστισαν στους λαούς την απώλεια τεράστιων αριθμών σε ανθρώπινες ζωές, καταστροφή κοινοτήτων και πόλεων, βασανιστήρια, παραδειγματικές εκτελέσεις, βιασμούς, εγκλεισμούς σε φυλακές-κολαστήρια, δηλώσεις «νομιμοφροσύνης» και περιθωριοποίηση σε όποιον χαρακτηριζόταν αναρχικός και κομμουνιστής.

Οι ΗΠΑ ήταν η πρώτη χώρα που άρχισε μια συστηματική προσπάθεια μεταπολεμικά, όχι απλά καταστολής των αντισυστημικών κινημάτων, όπως στις άλλες χώρες, αλλά κυρίως άλωσής τους «από τα μέσα». Βγαίνοντας από μια περίοδο —'40 έως το '50— συστηματικών διώξεων κομμουνιστικών αντιλήψεων που συχνά, εκτός από τον δημόσιο στιγματισμό, οδηγούσαν και σε εκτελέσεις, η ηγεμονική δύναμη του καπιταλισμού, οι ΗΠΑ, δεν ήταν πια διατεθειμένες να αφήσουν σπιθαμή ζωτικού χώρου για την ανάπτυξη αντισυστημικών τάσεων και πραγματικού πολιτικού προβληματισμού, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα στη διαδικασία δομικής εξέλιξης και αναπαραγωγής του συστήματος. Έτσι την περίοδο του Μακαρθισμού και, γενικότερα, την περίοδο των βίαιων εκκαθαρίσεων των αντισυστημικών τάσεων, ακολουθεί η περίοδο της διείσδυσης της CIA σε πανεπιστήμια, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς, σε έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα πληροφόρησης, μέσω ινστιτούτων που ήταν άμεσα κατασκευασμένα από τη CIA όπως το «Farfield Foundation», ή έμμεσα, αλλά πάντα οργανικά συνδεδεμένα με τις μυστικές υπηρεσίες, όπως το Ford Foundation (FF).

Όπως αναφέρει στο βιβλίο της η Frances Stonor Saunders : «Μέχρι τα μέσα του 1950 η διείσδυση της CIA στο χώρο των Ιδρυμάτων ήταν μαζική». «Η χρησιμοποίηση των φιλανθρωπικών ιδρυμάτων ήταν ο πιο πειστικός τρόπος για να διοχετευτούν τεράστια χρηματικά ποσά, σε επιχειρησιακές δράσεις των μυστικών υπηρεσιών». Με τη χρησιμοποίηση των «Foundations» άνοιξε ο δρόμος της χρηματοδότησης από το σύστημα,

«(...) μυστικών προγραμμάτων που θα δρούσαν σε ομάδες νέων, συνδικάτα, πανεπιστήμια, εκδοτικούς οίκους και άλλα ινστιτούτα, από τις αρχές της δεκαετίας του '50».³ Μόνο μεταξύ των δεκαετιών '50 και '60, το FF, ξόδεψε το αμύθητο ποσό των 300 εκατ. δολ. για χρηματοδοτήσεις σε ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς με μη εμπορευματικό χαρακτήρα. Όπως καίρια σκιαγραφεί τη περίοδο αυτή ο Bob Feldman: είναι μια περίοδος όπου στο ισχυρότερο κράτος του καπιταλιστικού κόσμου, τις ΗΠΑ, μέσω του βασικότερου τότε «ανθρωπιστικού» ιδρύματος —το F.F— ξεκινάει την εγκαθίδρυση μιας «παράλληλης αριστεράς», που θα παρουσιάζεται ως μια νέα «εναλλακτική φιλελεύθερη» πρόταση, έναντι της «αυτόνομης αντικαθεστωτικής επαναστατικής αριστεράς»⁴. Γέννημα θρέμμα του ίδιου του συστήματος και ειδικότερα της επιχείρησης αφανισμού της αντισυστημικής αριστεράς είτε με τη βία είτε μέσω των Ινστιτούτων, η «παράλληλη αριστερά» αυτή, διαμορφώνει την «ιδεολογία» της και τη στρατηγική της με βάση την ίδια την ιδεολογία και τη στρατηγική του συστήματος που τη δημιούργησε.

Ο «αντι-Σταλινισμός», ο «εκδημοκρατισμός», «τα ανθρώπινα δικαιώματα», έχουν επιστρατευθεί ήδη από τη περίοδο του ψυχρού πολέμου, από τον επικοινωνιακό μηχανισμό του συστήματος για να συνοδεύσουν ιδεολογικά τις αποικιοκρατικές και αντικομμουνιστικές επιχειρήσεις, αλλά στη Νέα Τάξη καθιερώνονται πια επίσημα ως η ιδεολογία της παγκοσμιοποίησης.⁵ Ένα τυπικό παράδειγμα διαπλοκής των αντικομμουνιστικών επιχειρήσεων των οργανώσεων της CIA, με τα «εναλλακτικά» μέσα πληροφόρησης είναι η δράση του «International Rescue Committee (IRC)». Διευθυντής της αντικομμουνιστικής οργάνωσης του IRC, ήταν ο William Vandeuyn Heuvel, πατέρας της Katrina Vandeuyn Heuvel, εκδότριας του περιοδικού «The Nation» και ενός από τα «εναλλακτικά» μέσα ευρείας κυκλοφορίας της «παράλληλης αριστεράς», που στα έντυπα και ηλεκτρονικά μέσα τους, φιγουράρουν μονίμως ακαδημαϊκοί σαν τον Τσόμσκι, οι οποίοι μοιάζουν να έχουν πάρει εργολαβικά την ανακύκλωση της επίσημης προπαγάνδας που συνοδεύει κάθε φορά τις επεμβάσεις του NATO⁶, ή τα συμφέροντα της υπερεθνικής ελίτ π.χ. στην Ελλάδα⁷.

³ Frances Stonor Saunders, *The Cultural Cold War* (New Press, 2001).

⁴ Bob Feldman "Alternative Media Censorship: Sponsored by CIA's Ford Foundation?, Part 1".

<http://www.questionsquestions.net/feldman/feldman01.html>

⁵ Βλ. Τάκης Φωτόπουλος, *Παγκοσμιοποίηση, Αριστερά και Περιεκτική Δημοκρατία* (Ελληνικά Γράμματα, 2002), κεφ. 6. <http://inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grbooksglobal/grbooksglobal.htm>

⁶ Δες π.χ. εδώ: Αρθρογράφος του Znet υποστηρίζει ότι η μοναρχική σημαία που σήκωσαν οι χρηματοδοτούμενοι αντάρτες της Λιβύης, δεν απεικονίζει το προηγούμενο φιλομοναρχικό καθεστώς αλλά τη ...δημοκρατία! Gilbert Achar, "Libya Developments", Znet (19 March 2011).

<http://www.zcommunications.org/libyan-developments-by-gilbert-achcar>

⁷ Ο Τσόμσκι συνυπογράφει για την δημιουργία «Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου του χρέους». Βασιλική Σιούτη «Ο Τσόμσκι υπέρ της επιτροπής λογιστικού ελέγχου του ελληνικού χρέους», *Ελευθεροτυπία* (13 Φεβρουαρίου 2011). <http://www.enet.gr/?i=news.el.article&id=250880>

«Το IRC λειτούργησε επιχειρησιακά σε καυτά γεωπολιτικά σημεία όπως η Νότιο-ανατολική Ασία, Κεντρική Αμερική, Αφγανιστάν και ανατολική Ευρώπη, εφαρμόζοντας προγράμματα τα οποία ανέδειξαν τις αντικομμουνιστικές δράσεις της Ουάσιγκτον».⁸

Ο W. Vandeun Heuvel άλλωστε διετέλεσε ως ειδικός σύμβουλος στη κυβέρνηση Κένεντι, διευθυντικό στέλεχος και στο «Farfield» που επίσης χρηματοδοτούσε αντι-κομμουνιστικές οργανώσεις και μεταξύ '53-'54 υπηρέτησε σε υψηλόβαθμη θέση δίπλα στον W. Donovan, έναν από τους ιδρυτές της CIA.

Με το τέλος της περιόδου του Μακαρθισμού στις ΗΠΑ και την παράλληλη διαδικασία στησίματος της «παράλληλης αριστεράς», δεν υπήρχε ουσιαστικά κανένα πεδίο έκφρασης και πολιτικής ζύμωσης που να μην έχει καταληφθεί από τους θιασώτες της εκφυλισμένης/παράλληλης «αριστεράς». Οι λασπολογικές επιθέσεις άλλωστε στο αντισυστημικό πρόταγμα που επιχείρησε να διατυπώσει ο Μπούκτσιν από αυτο-αποκαλούμενους «αναρχικούς» είναι γνωστό γεγονός, που οδήγησε τον Μπούκτσιν να αποκηρύξει αηδιασμένος αυτό που ονομαζόταν, αμερικάνικος αναρχικός χώρος. Το σύστημα, αφομοιώνοντας πολύ καλά τους τρόπους με τους οποίους αναπτύσσεται και διαμορφώνεται η αντίσταση, χειραγωγώντας τα πεδία που αναπτύσσεται ο προβληματισμός, ελέγχει κατά συνέπεια τον τρόπο σκέψης καναλιζάροντάς τον, μέσα στα πλαίσια που το ίδιο διαμορφώνει. Οι ρεφορμιστικές και λάιφ-στάιλ τάσεις μέσα στην αριστερά αναδεικνύονται ως ο ενδεδειγμένος τρόπος σκέψης και πράξης, και η «παράλληλη αριστερά» του συστήματος αποτελεί πλέον το κυρίαρχο παράδειγμα στο πολιτικό προσκήνιο, από την εκπροσώπηση στην κοινοβουλευτική διαδικασία έως τις πολιτικές ομάδες στον εξωκοινοβουλευτικό χώρο.

Σήμερα στις ΗΠΑ, ο χώρος των «εναλλακτικών» είναι ένα τεράστιο συνονθύλευμα πολυποίκιλων μέσων, που περιλαμβάνουν ραδιοφωνικούς σταθμούς, τηλεοπτικούς σταθμούς, ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα, δίκτυα «ελεύθερου λογισμικού», τα οποία συνδέονται μεταξύ τους ως μια ενιαία οντότητα. Τα περισσότερα από αυτά χρηματοδοτούνται άμεσα από το σύστημα μέσω των «Foundations». Τέτοια είναι π.χ. τα «The Nation», «FAIR», «Working Assets Radio», «Pacifica», «Democracy Now», «Mother Jones» και πολλά άλλα, ή όπως το «Free Speech TV» που χρηματοδοτείται από τα παραπάνω «εναλλακτικά μέσα».

Όλη αυτή η πλειάδα μέσων, που κυριαρχεί πλέον στο τομέα της διακίνησης της πληροφορίας, λειτουργεί ως διαφημιστική πλατφόρμα για «εναλλακτικά» μέσα που άμεσα δε φαίνεται να χρηματοδοτούνται από το σύστημα, παρότι βέβαια συμπορεύονται με την ιδεολογία του συστήματος χρησιμοποιώντας «αριστερή» γλώσσα. Αυτό τους δίνει τη δυνατότητα από τη μια να μην φαίνεται ότι άμεσα στηρίζονται από το ίδιο το σύστημα, και από την άλλη ουσιαστικά να είναι από τις πιο προσοδοφόρες κερδοφόρες εμπορικές επιχειρήσεις, αφού οι εκδόσεις τους μέσω της διαφήμισης από τα άμεσα

⁸ Eric Thomas, *Chester Covert Network: Progressives, The International Rescue Committee and CIA* (ME Sharp Inc., 1995).

χρηματοδοτούμενα «εναλλακτικά» και μη μίντια, γίνονται best seller αποφέροντας στους δικαιούχους τεράστια χρηματικά ποσά. Τέτοια είναι π.χ. τα «εναλλακτικά» μέσα του «Znet» των Άλμπερτ/Τσόμσκι. Το πολυδιαφημιζόμενο βιβλίο του Τσόμσκι π.χ., «Propaganda and the Public Mind: Conversations with Noam Chomsky», υπολογίζεται ότι απέφερε πάνω από 1 εκατ. δολ.. Αν λάβουμε δε υπόψη και τη δραστηριότητα του «South End Press», η οποία είναι η εμπορευματική επιχείρηση του «Institute for Social and Cultural Change», της εκδοτικής φίρμας που ίδρυσε ο Άλμπερτ το 1984, τότε μιλάμε για απολαβές της τάξης του 1.7 εκατ. δολ. σε αξία χρήματος του 2000.⁹ Γίνεται έτσι ξεκάθαρο πως άμεσα χρηματοδοτούμενα «εναλλακτικά» μέσα όπως του «Democracy Now» της φιλοσιωνίστριας Amy Goodman, λειτουργούν ως διαφημιστικός μεσολαβητής για να προωθήσουν τη βιβλιογραφία και τα αντίστοιχα μέσα των ομοϊδεατών τους. Ωστόσο ο Τσόμσκι ο οποίος ανακηρύχτηκε ως «πολιτικός φιλόσοφος» από τα έντυπα της ρεφορμιστικής «αριστεράς», αλλά και από αυτά των κοινοβουλευτικών σοσιαλφιλελεύθερων κομμάτων, έχει λάβει και απευθείας χρηματοδότηση, μέσω απονομής χρηματικού βραβείου (Kyoto Prize) από το «Inamori Foundation» της τάξης των 350.000 \$ εν έτει 1988. Το «Inamori F» είναι η βιτρίνα μιας από τις ισχυρότερες πολυεθνικές, της οποίας ο ιδρυτής, μαζί με τον David M. Abshire (τέως ειδικός σύμβουλος της κυβέρνησης Ρέηγκαν) αποτελούν ηγετικές παρουσίες του «Center For Strategic & International Studies (CSIS)»¹⁰, ενός από τα ισχυρότερα Think Tank που σχετίζεται άμεσα με τις επιχειρησιακές δραστηριότητες του NATO και του Πενταγώνου.

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ INDYMEDIA, ΤΟ ΚΑΠΕΛΩΜΑ ΚΑΙ Η ΑΚΟΛΟΥΘΗ ΑΠΟΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '70 το σύστημα της οικονομίας της αγοράς περνάει σταδιακά στο διεθνοποιημένο νεοφιλελεύθερο στάδιό του, το οποίο αποτελεί τη σημαντικότερη προσπάθεια εγκαθίδρυσης της αυτορυθμιζόμενης οικονομίας, δηλαδή της οικονομίας στην οποία δεν παρεμβάλλεται κανένα είδος προστατευτισμού απέναντι στα κοινωνικά στρώματα και συνεπάγεται τη δραστική συρρίκνωση των κοινωνικών ελέγχων πάνω στις αγορές. Η δυναμική «ανάπτυξη ή θάνατος» που υπάρχει στη φύση της λειτουργίας της οικονομίας της αγοράς και δημιούργησε το νέο φαινόμενο των πολυεθνικών, επέβαλλε το άνοιγμα και απελευθέρωση όχι μόνο των αγορών εμπορευμάτων αλλά και των αγορών κεφαλαίου, και (σε ένα βαθμό) εργασίας, στο πλαίσιο της οποίας έγινε και η «από κάτω» ανάπτυξη της αγοράς ευρώδολαρίου. Όλες αυτές οι αλλαγές, που θεσμοποιήθηκαν στη συνέχεια από τους Θάτσερ-Ρεηγκαν και στη συνέχεια το ΔΝΤ, τον ΠΟΕ, την ΕΕ, κ.λπ., οδήγησαν στη διεθνοποιημένη μορφή της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς.

Αναπόφευκτη συνέπεια του ανοίγματος και απελευθέρωσης των αγορών ήταν η άρση των κοινωνικών ελέγχων πάνω στις αγορές, η αποδιάρθρωση του κοινωνικού Κράτους κ.α..

⁹ Bob Feldman "Alternative Media Censorship: Sponsored by CIA's Ford Foundation? Part 4: Alternative Radio / Z Magazine / South End Press". <http://www.questionsquestions.net/feldman/feldman04.html>

¹⁰ Center for Strategic and International Studies (CSIS). <http://csis.org/>

Έτσι, τα μεσαία στρώματα στις πιο αναπτυγμένες χώρες του Βορρά αρχίζουν να βιώνουν την άρση των κοινωνικών ελέγχων πάνω στις αγορές και την συνακόλουθη συρρίκνωση των δικαιωμάτων που απολάμβαναν στην κρατικιστική περίοδο της οικονομίας της αγοράς.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια δομικής εξέλιξης του συστήματος, ένα πρωτόλειο κίνημα κατά της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης αρχίζει να σχηματίζεται από ετερογενείς ομάδες που οργανωμένα αρχίζουν να συγκεντρώνονται και να διαδηλώνουν απέναντι στα θεσμικά όργανα του διεθνοποιημένου νεοφιλελευθερισμού όπως στις συγκεντρώσεις του Seattle κατά του ΠΟΕ. Η εμφάνιση του αντι-παγκοσμιοποιητικού κινήματος, που στη βάση του τότε είχε αντισυστημικό χαρακτήρα, είναι η σημαντικότερη ίσως επανεμφάνιση των λαϊκών στρωμάτων στην κοινωνική πάλη, και πολλά υποσχόμενη, καθώς για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια εμφανίζεται μια σημαντική προοπτική αντίστασης και πολιτικού προβληματισμού απέναντι στη δομική εξέλιξη της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς προς τη διεθνοποιημένη μορφή της και ό,τι αυτό συνεπάγεται για τα κοινωνικά στρώματα. Η περίοδος της εμφάνισης του αντί-παγκοσμιοποιητικού κινήματος μπορεί να αξιολογηθεί και ως εν δυνάμει χώρος αντισυστημικής συνειδητοποίησης, δεδομένου της κατάρρευσης τόσο των παραδοσιακών αντισυστημικών κινήματων, όσο και της κατάρρευσης της σοσιαλδημοκρατίας στη Δύση, φαινομενικά αφήνοντας ένα πλήρες κενό για την ανάπτυξη και διαμόρφωση νέων αντισυστημικών προταγμάτων ή αντίστοιχων πλειοψηφικών τάσεων. Το εν διαμορφώσει όμως πολιτικό υποκείμενο του κινήματος κατά της παγκοσμιοποίησης διέφερε σημαντικά από τα παλαιότερα επαναστατικά κινήματα του 19^{ου} αιώνα, και εμπειρείχε στους κόλπους του τελείως αντιφατικές προσεγγίσεις, που αρκετές από αυτές δεν είχαν καμία σχέση με το χαρακτήρα ενός αντισυστημικού προτάγματος αλλά περισσότερο με οικολογικές «ανησυχίες» των αστών και μικροαστών που έπαιρναν ως δεδομένο το σύστημα της καπιταλιστικής οικονομίας της αγοράς¹¹.

Η πρώτη προσπάθεια ιντερνετικής κάλυψης διαδηλώσεων δεν ήταν αυτή του 1999 στο Seattle, αλλά το 1996 και προήλθε από το συνέδριο του δημοκρατικού κόμματος στο Σικάγο, από μια ομάδα που ονομάζονταν «Countermedia». Ένας από τους βασικούς συνδημιουργούς του πρώτου IMC του Seattle, ο Jeff Perlstein υπήρξε και μέλος της ομάδας του «Countermedia». Παρότι η απήχηση της ιντερνετικής κάλυψης στο Σικάγο είχε λίγη απήχηση τότε, το επόμενο εγχείρημα της ιδέας της κάλυψης των διαδηλώσεων θα λάμβανε μέρος στις συγκεντρώσεις κατά του συνεδρίου του ΠΟΕ στο Seattle. Η επιτυχία αυτή τη φορά του εγχειρήματος ήταν ουσιαστικά προδιαγεγραμμένη αφού όπως χαρακτηριστικά επισήμανε ένας από τους συνιδρυτές του «Seattle IMC» ο Eric Galatas, «η περιοχή του Σιάτλ είχε μια στέρεη συμμαχία εναλλακτικών μέσων που προμήθευσαν πολλούς οργανωτές του IMC». Ο Eric Galatas εξάλλου ήταν μέλος του «Free Speech TV» όταν συμμετείχε στο στήσιμο του πρώτου indy. Μεταξύ των «ακτιβιστών» όπως ο Dan Merkle και η Sheri Herdon και των «αυτόνομων» χρηματοδοτούμενων μέσων που

¹¹ Τάκης Φωτόπουλος, «Η “νίκη” κατά της Παγκοσμιοποίησης», *Ελευθεροτυπία* (18 Δεκεμβρίου 1999). http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre1999/12_18.htm

έσπευσαν να συνδράμουν στο στήσιμο του πρώτου indy στο Seattle, ήταν το «Deep Dish TV», «Paper Tiger», «Free Speech TV», «Direct Action Media Network», κ.λπ.

Το στήσιμο του πρώτου indy δεν ήταν ένα καθόλου βιαστικό γεγονός, αλλά προσεκτικά οργανωμένο. Όπως είχε περιγράψει την προετοιμασία χρηματοδότησης και εγκαθίδρυσης του IMC ο Dan Merkle, «...η ομάδα των έξι ατόμων [οι πρωτεργάτες του στησίματος του IMC Seattle] αναζήτησαν ένα κεντρικό χώρο και άρχισαν να μαζεύουν χρήματα και να επικοινωνούν με άλλα εναλλακτικά μέσα στη χώρα. Δωρεές χρημάτων και σημαντικού τεχνολογικού εξοπλισμού άρχισαν να φτάνουν. Μέχρι να αρχίσουν οι διαδηλώσεις, το IMC είχε ένα χρηματικό αποθεματικό 75.000\$, δυο τοποθεσίες, δεκάδες υπολογιστές, mobile phones, servers και πολλά άλλα». Ο Dan Merkle δεν είχε και κανένα πρόβλημα να αναφέρει συγκεκριμένα από πού προήλθε όλος αυτός ο εξοπλισμός: «Τα περισσότερα από τα κύρια χρηματικά ποσά και υποστήριξη [τεχνολογίας], προήλθαν από ανεξάρτητους δωρητές όπως και τοπικές εταιρείες υψηλής τεχνολογίας όπως η Encoding.com, γνωστή τώρα ως Loudeye¹²». Η Loudeye όμως δεν είναι κάποια τοπική μικρή εταιρεία που είδε το φώς το αληθινό και αποφάσισε να ...επαναστατήσει. Πελάτες και συνεργάτες της εταιρείας είναι ορισμένες από της μεγαλύτερες πολυεθνικές όπως η Xerox, Ford, General Motors, Coca Cola, Sony και μεταξύ αυτών και ο Λευκός Οίκος. Οι παραπάνω πολυεθνικές είναι αυτές που αποτελούν τους κύριους χρηματοδότες των «εναλλακτικών» μέσων της «παράλληλης/εκφυλισμένης» «αριστεράς»¹³. Η «Loudeye» όχι μόνο παρείχε τον απαραίτητο τεχνολογικό εξοπλισμό —και χρηματικό προφανώς— αλλά είναι η εταιρεία που θα φιλοξενήσει στο μέλλον στους δίσκους της, όλο το αρχείο πολυμέσων του indymedia.org, καθώς είναι αυτή που τους παρέχει χώρο για τα αρχεία ήχου και εικόνας¹⁴.

Είδαμε λοιπόν να στήνεται η ιντερνετική κάλυψη των διαδηλώσεων του κινήματος της αντιπαγκοσμιοποίησης, από τα «εναλλακτικά» εκείνα μέσα, άτομα και εταιρείες — μια διαδικασία που ξεκίνησε από το σύστημα μετά το τέλος περίπου της περιόδου του Μακαρθισμού και τη σταδιακή εγκαθίδρυση της ρεφορμιστικής «αριστεράς».

Στο κινηματικό ιδεολογικό επίπεδο επίσης, το κίνημα της αντιπαγκοσμιοποίησης δεν πρόλαβε καν να αναπτυχθεί ως αυτοοργανωμένο κίνημα και να εξελιχθεί φυσιολογικά σε ισχυρό αντισυστημικό πολιτικό κίνημα, όπως εξελίχθηκαν τα παραδοσιακά αντισυστημικά κινήματα που έδωσαν βάσιμες ελπίδες στην ανθρωπότητα για την αυτοοργανωμένη αταξική κοινωνία. Ουσιαστικά οι αντισυστημικές τάσεις του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος, αποξενώθηκαν και το κίνημα στραγγαλίστηκε μέσα στα ρεφορμιστικά πλαίσια,

¹² Rachel Rinaldo "Indymedia Mobilizes for the Sequel to Seattle," *AlterNet* (1 April 2000). <http://www.alternet.org/story/131/>

¹³ Brian Salter, "«Alternative» media paymasters: Carlyle, Alcoa, Xerox, Coca Cola...?," (29 September 2002). http://www.questionsquestions.net/docs0209/0929_ford_trustees.html

¹⁴ Δες εδώ π.χ. την παρέμβαση χρήστη του ιντυ που αναφέρει το γεγονός της υποστήριξης της εταιρείας Loudeye στο indymedia, μεταξύ και άλλων θεμάτων χρηματοδότησης των indymedia από ινστιτούτα. http://athens.indymedia.org/front.php3?lang=el&article_id=70760

που του ετοίμασε το σύστημα για να κινηθεί.¹⁵ Η διαδικασία εκφυλισμού του κινήματος κατά της παγκοσμιοποίησης, ήταν η ίδια διαδικασία που ακολουθήθηκε μετά το τέλος της περιόδου του Μακαρθισμού: η εγκαθίδρυση μιας «παράλληλης αριστεράς» μέσα στα κινήματα ή στους χώρους που τα κινήματα διαμορφώνονται. Η προηγούμενη εμπειρία της δημιουργίας των «εναλλακτικών μέσων» και ψευτο αντισυστημικών ιδεολόγων, ήταν απόλυτα επιτυχής καθώς καταλήφθηκε κάθε ζωτικός χώρος προβληματισμού και έκφρασης. Από εδώ και πέρα το μοντέλο αυτό θα χρησιμοποιείται συχνά σε κάθε περίπτωση που δημιουργούνται λίγο ή πολύ οι προϋποθέσεις για πολιτική ζύμωση με αφορμή περιόδους κρίσης του συστήματος.

Μια αντίστοιχη διαδικασία βιώσαμε πρόσφατα και στην Ελλάδα, με το «κίνημα των πλατειών» και τη χειραγωγήσή του από την ίδια αυτή εκφυλισμένη «αριστερά». Άλλωστε, σε χώρες όπως η Ελλάδα όπου η μνήμη του ολοκαυτώματος της αντίστασης ήταν κυρίαρχη και αποτελούσε αναπόσπαστο κομμάτι της πολιτιστικής κουλτούρας του τόπου, τα πολιτιστικά «πακέτα» του FF είχαν αρχίσει από νωρίς να διαμορφώνουν την «παράλληλη/εκφυλισμένη» «αριστερά»¹⁶ —διαδικασία η οποία εντάθηκε κυρίως στην περίοδο της Χούντας, όταν άρχισε να κτίζεται η μεταπολιτευτική «Αριστερά».

Έτσι τα ίδια ισχυρά κέντρα που χρηματοδοτούσαν και εκτελούσαν αντικομμουνιστικά προγράμματα την περίοδο του ψυχρού πολέμου και πρωτοστάτησαν στην βίαιη εκκαθάριση του «εσωτερικού εχθρού» όπως στην περίοδο του Μακαρθισμού, ενώ έστηναν την «παράλληλη αριστερά» με τα «εναλλακτικά» της δίκτυα, τώρα στήνουν και το «παράλληλο κίνημα» μέσα στο αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα με το ΠΚΦ. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι μεταξύ των χρηματοδοτών και υποστηρικτών του ΠΚΦ είναι μεταξύ άλλων και το «ίδρυμα Φορντ» με τις παραδοσιακές σχέσεις του με τη CIA και τις αντικομμουνιστικές επιχειρήσεις. Όπως άλλωστε φρόντισε να μας πληροφορήσει παλιότερα ένας θιασώτης της συστημικής στρακααστρούκας που ονομάστηκε «κίνημα», εκτός από το F.F. και το μεγαλο-ίδρυμα της «Le Monde», το ΠΚΦ χρηματοδοτείται από : «(μέσω των inter Press Services) και από τα υπουργεία εξωτερικών της Ολλανδίας, Δανίας, Φιλανδίας, Ιταλίας, Νορβηγίας, από την Κομισιόν, από το υπουργείο οικονομικής ανάπτυξης της Γερμανίας, από την ομάδα των G7, καθώς και από τρία μεγάλα ιδιωτικά αμερικανικά ιδρύματα»¹⁷.

Η «ιδεολογία» του ΠΚΦ αποτέλεσε την συνέχεια της αντίστοιχης «ιδεολογίας» της ρεφορμιστικής «αριστεράς» των ΜΚΟ και των «εναλλακτικών δικτύων» της, που έκανε την εμφάνισή της, με τις χρήσιμες υπηρεσίες των ινστιτούτων του συστήματος. Ο μεταμοντερνισμός και η αταξική οπτική που ενσωματώνονται στην έννοια της «κοινωνίας των πολιτών» αποτελεί το θεμέλιο του ΠΚΦ, μια έννοια που αγνοεί τις ταξικές διαιρέσεις, συνενώνοντας αφεντικά και εργαζομένους. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι την έννοια της

¹⁵ Βλ. Τάκης Φωτόπουλος, «Η ανάγκη για ένα ριζοσπαστικό κίνημα κατά της παγκοσμιοποίησης», *Ουτοπία*, τεύχος 37 (Νοέμβρης-Δεκέμβρης 1999).

http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grvarious/utopia_dec_99.htm

¹⁶ “Archives in the Gennadius Library,” *The American School of Classical Studies at Athens*.

<http://www.ascsa.edu.gr/index.php/archives/Gennadius-Archival-Collections>.

¹⁷ Υποστηρικτής του ΠΚΦ Γ. Καλπαδάκης στην «Εποχή» 26-2-2003.

«κοινωνίας πολιτών» και τη «συμμετοχική δημοκρατία» τις παπαγαλίζουν στελέχη της υπερεθνικής ελίτ, η Παγκόσμια Τράπεζα, όπως βέβαια και ο τωρινός σοσιαλφασίστας και μέχρι πρότινος ηγέτωρ της ελληνικής κοινοβουλευτικής χούντας, Παπανδρέου, που οδήγησε την Ελλάδα στην προτεκταριοποίησή της και το άγριο ξεπούλημα του δημοσίου. Ακόμη και η Παγκόσμια Τράπεζα είχε λοιπόν άμεσο συμφέρον να υποστηρίξει τη «συμμετοχική δημοκρατία» εκδίδοντας μέχρι και βιβλίο πάνω στο θέμα¹⁸.

Ως αποτέλεσμα, οι αντισυστημικές τάσεις μέσα στο αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα αποξενώνονται και γίνονται εύκολος στόχος του κατασταλτικού μηχανισμού όπως στη Γένοβα, ενώ το ΠΚΦ είναι η «ενδεδειγμένη» «αριστερή» πρόταση που το διεθνοποιημένο σύστημα στηρίζει και αποδέχεται. Ήδη από τις αρχές του 2002 στο Πόρτο Αλέγκρε, το καπέλωμα¹⁹ του κινήματος κατά της παγκοσμιοποίησης είναι γεγονός. Από δώ και πέρα το ΠΚΦ θα μονοπωλεί την ειδησεογραφία όχι μόνο των καθεστωτικών ΜΜΕ, αλλά και των «εναλλακτικών». Η αταξική έννοια της «κοινωνίας πολιτών» και η «συμμετοχική δημοκρατία», θα αποτελέσουν τα αγαπημένα ιδεολογήματα της διεθνούς ρεφορμιστικής μαρξογενούς «αριστεράς», αλλά ακόμη καλύτερα της ρεφορμιστικής «ελευθεριακής» «αριστεράς» τύπου Τσόμκι και Znet. Ο «ελευθεριακός» Τσόμκι αναδεικνύεται σε αιχμή του δόρατος για την προπαγάνδισή του ΠΚΦ και της ιδεολογίας του και θα αποτελέσει τον «ενδεδειγμένο» θεωρητικό που θα προπαγανδίζει τη ρεφορμιστική οπτική του ΠΚΦ σε διαλέξεις ανά τον κόσμο, φιγουράροντας σε όλα τα έντυπα της εκφυλισμένης αριστεράς και σε αντίστοιχες εκδηλώσεις τους.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου ειρωνικό, και πολύ περισσότερο τυχαίο, ότι τη στιγμή ακριβώς που η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση φανέρωνε την πραγματική φύση της, με την ανισότητα στην κατανομή εισοδήματος και πλούτου να φτάνει σε πρωτόγνωρα ύψη, το ΠΚΦ αρχίζει να φθίνει μέχρι να εξαφανιστεί από την πολιτική αρένα! Προφανώς, είχε επιτελέσει το σκοπό του, τον αποπροσανατολισμό του κινήματος της αντιπαγκοσμιοποίησης και της διάλυσής του και δεν χρειαζόταν πια. Ωστόσο η ιδεολογία της εκφυλισμένης «αριστεράς», οι πολιτικοί χώροι και οι αντίστοιχοι «διανοούμενοί» της, εξακολουθούν να δραστηριοποιούνται πάνω στο ίδιο μοτίβο αν και τώρα έχουν στραφεί βασικά στην έμμεση δικαιολόγηση των εγκληματικών πολέμων της υπερεθνικής ελίτ στη συστηματική της προσπάθεια να ενσωματώσει πλήρως μη πελατειακά καθεστώτα στη διεθνοποιημένη οικονομία της Αγοράς (Ιράν, Λιβύη, Συρία κ.λπ.).

INDYMEDIA: ΤΟ ΦΕΡΕΦΩΝΟ ΤΟΥ ΠΚΦ

Παρότι η παρουσίαση των εκδηλώσεων του ΠΚΦ δεν λείπει από την ειδησεογραφία των μεγάλων καναλιών, το κύριο μέσο προπαγάνδισής του ΠΚΦ αποτέλεσε το δίκτυο των indymedia, αφού έτσι κι αλλιώς γι' αυτό δημιουργήθηκε. Όσο διήρκεσε η δράση του ΠΚΦ, δηλαδή όσο διήρκεσε η χρονική περίοδο εκείνη μέχρι το πλήρες καπέλωμα του

¹⁸ «Ο συμμετοχικός προϋπολογισμός» : η εμπειρία του Πόρτο Αλέγκρε.

¹⁹ Τάκης Φωτοπούλος, «Πόρτο Αλέγκρε: Το ρεφορμιστικό καπέλωμα του κινήματος της αντιπαγκοσμιοποίησης» *ΠΡΙΝ* (17/2/2002).

http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grvarious/alegre_feb_02.htm

αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος, την απομόνωση των αντισυστημικών τάσεων και τον αποπροσανατολισμό της μάζας του κινήματος μέχρι την εξαφάνιση και του ίδιου του ΠΚΦ, αφού επιτέλεσε το ρόλο του, διήρκεσε αντίστοιχα και η καθολική προβολή του ΠΚΦ από το δίκτυο των ιντιμίντια.

Οι παρακάτω πληροφορίες που αναφέρονται, αφορούν αυτή ακριβώς τη διαδικασία καθολικής προβολής του ΠΚΦ από το ιντιμίντια και παράλληλα της απροκάλυπτης χρηματοδότησης άμεσης ή έμμεσης του ιντιμίντια από το ίδιο το σύστημα, που εξ αρχής είχε προκαλέσει σοβαρές αμφισβητήσεις για το πραγματικό ρόλο του «μέσου» καθώς και αποστασιοποιήσεις πραγματικών αγωνιστών που έδωσαν ένα σημαντικό κομμάτι από τη ζωή τους για το αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα. Σε άμεση σχέση με τα παραπάνω, γίνεται ειδική αναφορά στο «Urbana-Champaign IMC (UCIMC)», που αποτελεί μέχρι και σήμερα ουσιαστικά το «αρχηγείο» του διεθνούς δικτύου των ιντιμίντια και της άμεσης σχέσης του με προγράμματα «ελεύθερου λογισμικού», με τα οποία τροφοδοτούν οι μυστικές υπηρεσίες αντικαθεστωτικές ομάδες μέσα σε κράτη που η υπερεθνική ελίτ δια πυρός και σιδήρου εντάσσει στη Νέα Διεθνή Τάξη.

Είδαμε μέχρι τώρα το στήσιμο των πρώτων indymedia από μια πολύ συγκεκριμένη ομάδα ατόμων προερχόμενη από τα ήδη υπάρχοντα «εναλλακτικά» μέσα του συστήματος που δημιουργήθηκαν και χρηματοδοτήθηκαν για να αποτελέσουν μια ενιαία πλατφόρμα διαφήμισης της «παράλληλης» ρεφορμιστικής «αριστεράς», η οποία δημιουργήθηκε μετά το τέλος του μακαρθισμού και του ψυχρού πολέμου. Το επόμενο σημαντικό βήμα για την εξασφάλιση του ρόλου του διεθνούς indymedia ως μέσου ανάδειξης της ρεφορμιστικής αριστεράς και των «Φόρουμ» της, με συνέπεια τη βίαιη ή μη καταστολή των αντισυστημικών τάσεων, ήταν η διακριτική διαχείριση ολόκληρου του δικτύου από το «UCIMC» της κλίκας του Shasha Meinrath. Το υπό διαμόρφωση δίκτυο των ιντιμίντια δεν ήταν δυνατό βέβαια να αφεθεί να καταλήξει σε αντισυστημικούς αγωνιστές που θα διαμόρφωναν και τους στόχους του. Κάτι τέτοιο θα ήταν καταστροφικό για την υπερεθνική ελίτ. Έτσι το «UCIMC» οδηγεί με κάθε τρόπο το δίκτυο στην προβολή των εκδηλώσεων του ΠΚΦ και των αντίστοιχων «διανοητών» που ανέλαβαν να το προωθήσουν από «ελευθεριακή» σκοπιά, όπως ο Τσόμσκι. Αυτή είναι μια διαδικασία χειραγώγησης, ιδιαίτερα έντονη στα πρώτα χρόνια ύπαρξης του indymedia.

Τα πακέτα χρηματοδότησης στο indymedia από το «Ford Foundation (FF)», και το «Open Society Foundations (OSI)» του G. Soros και των γιών του, που δημιούργησαν τους πρώτους τριγμούς μέσα στο διεθνές δίκτυο των indy, ήταν άμεσα συνδεδεμένα με την προβολή από τα indymedia των εκδηλώσεων του ΠΚΦ, σε μια κρίσιμη χρονικά στιγμή (2002-2003), όταν η λειτουργία των indymedia ως το προπαγανδιστικό μέσο του συστημικού ΠΚΦ, θα καθόριζε και τη ρεφορμιστική ή αντισυστημική κατάληξη του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος. Όταν έγινε για πρώτη φορά γνωστή η χρηματοδότηση IMCs από το «ίδρυμα Φορντ» μέσω δημοσίευσης επίσημης καταγγελίας από το Ιντυ της Αργεντινής (βλ. παρακάτω), την υπεράσπιση των χρηματοδοτήσεων και την εξασφάλιση της σχέσης των indymedia με τα μεγαλο-ιδρύματα, ανέλαβαν να την κάνουν το «UCIMC» του Meinrath και οι υπόλοιποι υπερασπιστές των διαδικασιών αυτών όπως η Sheri Herdon, από τα βασικά

στελέχη του στησίματος του πρώτου ίντυ του Σηάτλ. Φορέας των προτάσεων χρηματοδότησης των μεγαλο-ιδρυμάτων μετά την αποκάλυψη της σχέσης του ιδρύματος Φορντ με τα indymedia, υπήρξε πάντα το «UCIMC», αφού το συγκεκριμένο indy είχε και έχει μέχρι και σήμερα, τον ρόλο του οικονομικού διαχειριστή, νομικού σπόνσορα και διεκπεραιωτή των σημαντικών προτάσεων που τίθενται μέσα στο διεθνές δίκτυο.

Κάποια συγκεκριμένα στοιχεία λοιπόν, είναι απαραίτητα να διατυπωθούν εδώ μέσα από το φόρουμ του indymedia.org για να γίνει μια και καλή ξεκάθαρο, ποιος ο ρόλος του και ποιοι οι διαχειριστές/δημιουργοί του.

Μετά τις πρώτες αποκαλύψεις για την χρηματοδότηση και την τεχνική υποστήριξη στα ίντιμίντια που είδαν το φώς της δημοσιότητας μέσα στο φόρουμ διαλόγου του indymedia.org το 2002, όπως είπαμε οι διαχειριστές του δικτύου (Sheri Herdon, Shasha Meinrath) και άλλοι όμοροι κύκλοι τους, σπεύδουν να προστατεύσουν το δημιούργημά τους και κυρίως τον κρίσιμο άμεσο στόχο του, που είναι η κάλυψη των εκδηλώσεων του ΠΚΦ, υπερασπιζόμενοι τα μεγαλο-ιδρύματα των πολυεθνικών, FF, OSI, κ.λπ...

Όπως λέει η ίδια η Herdon στον αποκάτω διάλογο, μετά τις διαμαρτυρίες του Αργεντίνικου ίντυ, υπήρξε συνεχή τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ αυτής και των Αργεντινών, ώστε να εξομαλυνθεί η κατάσταση και να μην υπάρξει εκείνη τη κρίσιμη περίοδο αποχώρηση από το διεθνές δίκτυο. Αφού λοιπόν η Herdon (υποστηρίκτρια των ιδρυμάτων που σχετίζονται άμεσα με τη CIA και τις νατοϊκές επεμβάσεις ανά τον κόσμο) υποτίθεται αντιλαμβάνεται το δίκαιο των διαμαρτυριών των Αργεντινών, και ενώ το ίδρυμα Φορντ είχε συνεισφέρει στις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις και στις εξαφανίσεις/δολοφονίες της Αργεντινέζικης αντίστασης (μέσω της οργανικής του σχέσης με την CIA), ωστόσο με μια από τις γνωστές κωλοτούμπες των χρηματοδοτούμενων «αριστερών», σπεύδει να δώσει τις διαβεβαιώσεις της, ότι η χρηματοδότηση των indymedia δεν πρέπει να σταματήσει από τα ιδρύματα, αλλά αντίθετα, να γίνει μια εκατέρωθεν «σύνθεση» των «αναγκών» των κάθε ίντυ...

Sheri Herdon (indymedia.org): «(...) αλλά πολλά κινήματα και οργανώσεις έχουν λάβει χρηματοδοτήσεις από τα ιδρύματα και συνεχίζουν να κάνουν καλή δουλειά. Αυτό δεν είναι καινούργιο για τα κινήματα και κάποιες ομάδες αποφασίζουν να μην αποδεχτούν τα ποσά των foundations και άλλες αποφασίζουν να κάνουν ακριβώς αυτό χωρίς δεσμεύσεις»(!). «Πώς θα ισορροπήσουμε αυτά τα θέματα; (...) ελπίζω όπως στο παρελθόν να εξετάσουμε πως θα δουλέψουμε μέσα από μια διαδικασία όπως αυτή, που στο μέλλον θα μπορούμε να ισορροπούμε όλες τις ανάγκες του δικτύου».²⁰

Shasha Meinrath (UCIMC): «(...) θα ήθελα να ξεκαθαρίσω κάποια πράγματα. Πολλά ενεργά μέλη των IMC δουλεύουν με τα ποσά από το FF εδώ και πολλούς μήνες. Ένα γκρουπ από ακτιβιστές των indymedia, διαμόρφωσε μια αυτόνομη ομάδα για να το κάνει αυτό [τη διαχείριση των χρηματοδοτήσεων]. Αυτή η ομάδα, (encuentros) που συνεργάζεται με το

²⁰ Sheri Herdon "[Imc-finance] Ford & Indymedia (part 2) - many questions for us as a network" (Fri Sep 13 21:11:16 2002). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2002-September/001449.html>

Urbana-Champaign IMC (UCIMC), βοηθάει στο να υποστηριχθεί με τη χρηματοδότηση η οργάνωση των IMC και η επικοινωνία.»²¹

Συνεχίζοντας ο Shasha Meinrath την υποστήριξή του στα μεγαλο-ιδρύματα:

«Νομίζω ότι πρέπει να ρίξουμε μια κριτική ματιά σε αυτούς που έχουν αποδεχτεί χρηματοδότηση από το FF πριν καταλήξουμε ότι η αποδοχή αυτών των ποσών μπορεί να βλάψει την φήμη μας. Εδώ είναι μια λίστα από 20 περίπου πρότζεκτ και οργανώσεις που το FF έχει χρηματοδοτήσει (...)»²²

Μέσα από τους διαλόγους του indymedia είναι πολύ εύκολο για κάποιον να καταλάβει ότι ο Shasha Meinrath (UCIMC), λειτουργεί ως ο συντονιστής και οικονομικός διαχειριστής/δικαικπεραιωτής όλου του διεθνούς δικτύου. Αυτό έχει την ιδιαίτερη σημασία του γιατί όπως θα δειχτεί παρακάτω, το συγκεκριμένο άτομο και ο ρόλος του είναι άμεσα συνδεδεμένος με πρότζεκτ ελεύθερου λογισμικού που διαχειρίζονται και χρηματοδοτούν τα μεγαλο-ιδρύματα και συγκεκριμένα πρότζεκτ των Νατοϊκών επιχειρήσεων που ο ίδιος διαχειρίζεται εν έτει 2011...

Έτσι π.χ. σε αυτό το μήνυμα εδώ —το οποίο και αυτό σχετίζεται με τη συζήτηση που ξέσπασε στο φόρουμ των ιντυ μετά τις αποκαλύψεις για χρηματοδότηση από τα ιδρύματα— ο Shasha Meinrath απαντώντας σε άλλο IMC λέει ότι:

« Πρόκειται να ετοιμάσω την αναφορά έτους για την χρηματοδότηση [του indymedia] που το UCIMC έχει επιτηρήσει για το 2002. Θα την δημοσιεύσω όσο πιο γρήγορα μετά την νέα χρονιά (...)»²³

Σε επιβεβαίωση του ρόλου του Shasha (που ποτέ δεν αμφισβητήθηκε από κανένα IMC) αλλά και του δικού της, η Sheri Herdon αμέσως μετά το τέλος του έτους του 2002 και αρχές 2003, αναφέρει επισφραγίζοντας την ιεραρχική θέση τους στο διεθνές δίκτυο ότι:

«Ο Shasha από το Urbana – θα παρουσιάσει τον ετήσιο απολογισμό για αυτά που το UCIMC έχει επιτηρήσει για το 2002, δεδομένου ότι αυτοί ενεργούν ως ο οικονομικός σπόνσορας για πολλά imcs και indymedia projects.»²⁴

²¹ Sascha Meinrath “[Imc-finance] Ford Foundation -- clarifications from the UCIMC” (Sun Sep 15 15:41:03 2002). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2002-September/001458.html>

²² Sascha Meinrath “[Imc-finance] Ford Foundation and confidence-unity issues” (Mon Sep 16 15:37:02 2002). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2002-September/001473.html>

²³ Sascha Meinrath “[Imc-finance] Financial history of the IMC” (Wed Dec 4 16:10:04 2002). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2002-December/001603.html>

²⁴ Sheri Herdon “[Imc-finance] SUMMARY OF OUTSTANDING FUNDING REQUESTS” (Sat Jan 4 18:10:03 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001669.html>

Βαζω εδώ ολόκληρο το μήνυμα της Herdon για να είναι άμεσα προσβάσιμο:

[sascha from urbana - will be providing a year end report for what urbana has overseen in 2002. since they have acted as the network's

Ο ρόλος μεσάζοντα όμως του UCIMC και των πρωτεργατών του στησίματος του «πρώτου indy», μεταξύ των μεγαλο-ιδρυμάτων και των indymedia, από τη στιγμή που έγινε και δημόσια γνωστός, έθετε υπό αμφισβήτηση και έβαζε πολλά ερωτηματικά για τους διαχειριστές του indymedia.org και πολλών άλλων IMCs. Έτσι ήδη από το ξεκίνημα της καινούργιας χρονιάς του 2003, ο Shasha Meinrath αναγγέλλει τη δημιουργία του «Tactical Media Fund (TMF)», που θα επιτελεί αυτό ακριβώς το σκοπό, δηλαδή της άμεσης επαφής με τα μεγαλο-ιδρύματα FF και OSI, εξασφαλίζοντας τις χρηματοδοτήσεις για την προώθηση του ΠΚΦ ως μονόδρομου για το κίνημα της αντιπαγκοσμιοποίησης.

«(...) μια ομάδα από μέλη του indymedia ήρθε σε επαφή για να δημιουργήσει το TMF. Ο πρωταρχικός μας σκοπός είναι να μαζέψουμε χρήματα για βασικά και στρατηγικά πρότζεκτ επικοινωνίας παγκόσμια. Το πρότζεκτ (TMF) στεγάζεται στο UCIMC (...) καταλαβαίνουμε τις προκλήσεις με το να δουλεύεις μέσα στον κόσμο των foundations. Έχουμε πάρει προσεκτική απόφαση να δουλέψουμε μέσα στο σύστημα των χρηματοδοτήσεων των ιδρυμάτων (...) Το να ψάχνεις χρηματοδότηση από τα ιδρύματα δεν είναι καινούργιο για το δίκτυο των indymedia — το imc του Λος Αντζελες έλαβε χρηματοδότηση 10.000\$ από το OSI του Soros (...) πολλά άλλα imc ειδικά μέσα στις ΗΠΑ έχουμε λάβει χρηματοδότηση από τα foundations.»²⁵

Βέβαια «πολλά άλλα imcs» έχουν λάβει απευθείας χρηματοδότηση από τα γνωστά ιδρύματα²⁶ που το ομολόγησαν δημόσια, υποστηρίζοντας το αφεντικό τους, τον Shasha Meinrath, αλλά και καμπόσα άλλα απλά το βούλωσαν στις σχετικές συζητήσεις...

Η διαχείριση των οικονομικών πόρων (προφανώς κρυφών και φανερών) του indymedia καθώς και η διεκπεραίωση των σημαντικών θεμάτων που καθορίζουν την στρατηγική του διεθνούς δικτύου, γίνεται όπως φαίνεται από το UCIMC του Shasha Meinrath, όπως άλλωστε ξεκαθάρισε και η Sheri Herdon, για να ...εμπεδώσουν σε όλο το δίκτυο των indy τον αρχηγικό ρόλο του UCIMC. Όπως δείχνεται παρακάτω από κάποια επιπρόσθετα στοιχεία που προέρχονται από τις «λίστες επικοινωνίας» που αφορούν τη συζήτηση για τις επίσημες προτάσεις του OSI για χρηματοδότηση, ο Shasha Meinrath διαχειρίζεται καθολικά τα σημαντικά θέματα μέσα στο δίκτυο. Αυτό γίνεται φανερό π.χ. από:

- την πρόταση για χρηματοδότηση στο Αργεντινέζικο indy²⁷ και το αντίστοιχο μήνυμα διεκπεραίωσης της πρότασης.²⁸

fiscal sponsor for numerous local imcs and indymedia projects.]

²⁵ Sascha Meinrath “[Imc-finance] Tactical Media Fund (TMF) Intro Letter:” (Fri Jan 10 13:51:03 2003).

<http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001686.html>

²⁶ Η χρηματοδότηση π.χ. του indymedia Ουρουγουάης. “Indymedia Uruguay Sells Out!,” Anarchogeek (December 28th, 2004). <http://anarchogeek.com/2004/12/28/indymedia-uruguay-sells-out/>

Και η χρηματοδότηση του indymedia Alberta. brandon “[IMC-Process] Re: SF-IMC Thoughts on TMF” (Tue Jan 28 21:22:17 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-process/2003-January/004569.html>

²⁷ Sascha Meinrath “[Imc-finance] *PENDING* Proposal 2003-A: IMC Argentina Funding” (Tue Jan 7 16:41:02 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001672.html>

- την πρόταση για τους σέρβερς του indymedia,²⁹ την «υπενθύμιση» για την πρόταση,³⁰ και το αντίστοιχο μήνυμα διεκπεραίωσής του.³¹
- την πρόταση για χρηματοδότηση στο βραζιλιάνικο indy, για την κάλυψη των εκδηλώσεων του ΠΚΦ στο Πόρτο Αλέγκρε,³² την «υπενθύμιση» της πρότασης,³³ και ούτω καθ' εξής...

Ο διαχειριστικός αλλωστε ρόλος του UCIMC για ολόκληρο το δίκτυο των indymedia γίνεται ακόμα πιο ξεκάθαρος από το γεγονός ότι το ίδιο το UCIMC του Meinrath και της ομάδας του, είναι το «ταμείο» για ολόκληρο το δίκτυο, όπως προκύπτει επίσημα από την ιστοσελίδα του indymedia:

- «Υποστηρίξτε το Indymedia:
- «Για δωρεές μέσω τσεκ, παρακαλούμε στείλτε τσεκς στο UCIMC και βεβαιωθείτε να βάλετε IMC Tech στη διεύθυνση. Στείλτε τσεκς στο Urbana-Champaign Independent Media Center (...)»³⁴

Τον Δεκέμβρη του 2003 ο Shasha Meinrath παρουσιάζει ως μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του, τη χρηματοδότησή του από το OSI του Soros:

«Το Urbana-Champaign IMCs Wireless Project μόλις δέχτηκε χρηματοδότηση από το [OSI] για να αναπτύξει ένα ελεύθερο λογισμικό (...), είναι μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες που είχαμε ποτέ σαν πρότζεκτ(...), η δωρεά είναι για 200.000\$.»

Το «δεξί χέρι» του Shasha Meinrath, η Sheri Herdon είναι αυτή που παρουσιάζει με τρομερό ενθουσιασμό αυτή την επιτυχία... μέσα στο indymedia:

«(...) μια τρομερή επιτυχία για το Urbana!! Μίλαγαν γι' αυτό εδώ και αρκετό καιρό και

²⁸ Sascha Meinrath "[Imc-finance] *PASSED* Proposal 2003-A: IMC Argentina Funding" (Fri Jan 10 14:50:02 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001687.html>

²⁹ Sascha Meinrath "[Imc-finance] *PENDING* Proposal 2003-B: Indymedia Network Server" (Tue Jan 7 16:43:04 2003).

<http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001673.html>

³⁰ Sascha Meinrath "[Imc-finance] *PENDING* Proposal 2003-B: Indymedia Network Server (Deadline 01/13/03)" (Thu Jan 9 09:10:17 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001680.html>

³¹ Sascha Meinrath "[Imc-finance] *PASSED* Proposal 2003-B: Indymedia Network Server" (Tue Jan 21 15:35:02 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001720.html>

³² Sascha Meinrath "[Imc-finance] *PENDING* Proposal 2003-C:" (Tue Jan 7 16:47:03 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001674.html>

³³ Sascha Meinrath "[Imc-finance] *PENDING* Proposal 2003-C: IMC Brasil WSF Funding (Deadline 01/13/03)" (Thu Jan 9 09:12:01 2003). <http://archives.lists.indymedia.org/imc-finance/2003-January/001681.html>

³⁴ "Support Indymedia". <http://www.indymedia.org/en/static/support.shtml>

τώρα δημιουργούν ένα μοντέλο και δέχονται χρηματοδότηση για να τους βοηθήσουν να πετύχουν το σκοπό τους.»³⁵

Ωστόσο οι «διαφωνίες» έτσι όπως εκφράστηκαν μέσα από τις λίστες διαλόγου του indymedia διαφόρων indy, ήταν εντελώς επιφανειακές και δεν αφορούσαν την ουσία του ζητήματος, δηλαδή την υποστήριξη του διεθνούς δικτύου του indymedia προς το στημένο από το σύστημα ΠΚΦ. Κανένας διαχειριστής από κανένα indy δεν εξέφρασε αντίρρηση για το εάν το indymedia επρεπε να λειτουργήσει ως φερέφωνο του ΠΚΦ. Οι «διαφωνίες» περιορίστηκαν γύρω από το θέμα αν το indymedia θα έπρεπε να δέχεται ή όχι δωρεές για την επίτευξη των στόχων του από ιδρύματα όπως το FF και το OSI, δηλαδή τη δεδομένη χρονική περίοδο, σε σχέση με την άμεση υποστήριξη στις εκδηλώσεις του ΠΚΦ και των «φιλοσόφων» του.

Ανάλογη στάση όπως θα δούμε στο **δεύτερο μέρος αυτής της έρευνας**, κράτησε φυσικά και το «Athens indymedia». Διαφωνώντας με τις χρηματοδοτήσεις από το FF και OSI που προωθήθηκαν από το UCIMC μέσα σε όλο το δίκτυο, ενώ παράλληλα ζητώντας με δουλικό τρόπο «συγνώμη» προς τον διαχειριστή του διεθνούς δικτύου Shasha Meinrath, υποστήριξε την εξεύρεση χρημάτων με άλλους τρόπους «από τα κάτω», με κοινό στόχο πάντα την προβολή του ΠΚΦ. Αυτή τη στάση του αθηναϊκού, την ανέδειξαν σε «αγωνιστική» θέση οι τότε και νυν διαχειριστές του μέσου...! Είναι σαν να σου λένε οι «κύριοι» που απαρτίζουν το αθηναϊκό, ότι υποστηρίζουμε και προωθούμε τις εκδηλώσεις του ΠΚΦ —που δεν πρόκειται ποτέ να παραδεχθούν κάτι τέτοιο...— που χρηματοδοτείται από ιδρύματα όπως το Φορντ, αλλά δεν θέλουμε να τα παίρνουμε από ιδρύματα όπως το Φορντ για να προβληθεί το ΠΚΦ... γίνεται κι αλλιώς...!!

Ένα ακόμα επιπρόσθετο σημαντικό στοιχείο για το διεθνές δίκτυο των indymedia, είναι ότι το UCIMC συνεχίζει μετά από μια δεκαετία σχεδόν να λειτουργεί ως το «αρχηγείο» των indymedia, δηλαδή ως το IMC που διαχειρίζεται τις ζωτικές λειτουργίες του δικτύου και καθορίζει τη στρατηγική του και το ρόλο του κατ' επέκταση. Έτσι μετά από την ανάδυση και τον ξεπεσμό του ΠΚΦ, εν έτει 2011 το UCIMC που τώρα έχει άλλον «αντιπρόσωπο» στις λίστες διαλόγου του indymedia, τον Mike Lehman, που αντικατέστησε τον Shasha Meinrath, συνεχίζει να λειτουργεί ακριβώς με τον ίδιο τρόπο όπως το 2002-03 (βλ. π.χ. μια πρόσφατη πρόταση που αφορά την χρηματική υποστήριξη για την διεθνή συνάντηση των IMCs στο Ντακάρ το 2011.³⁶)

UCIMC, SHASHA MEINRATH, ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΛΟΓΙΣΜΙΚΟΥ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΟΙ ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΩΘΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΕΥΚΟ ΟΙΚΟ.

³⁵ SheriHerdon “[IMC-Seattle] Fwd: [Imc-wireless] OSI Approves Grant Proposal to Support the Urbana-Champaign Community Wireless Network”(Sun Dec 7 13:42:37 PST 2003).

<http://archives.lists.indymedia.org/imc-seattle/2003-December/004536.html>

³⁶ Mike Lehman “[IMC-Finance] [Imc-africa] Funding proposal for a Dakar2011 Independent Media Convergence, Center -- PASSED?” (Tue Jan 25 09:47:05 PST 2011).

<http://lists.indymedia.org/pipermail/imc-finance/2011-January/0125-ko.html>

Ο Shasha Meinrath βέβαια ποτέ δεν αποχώρησε από την ενεργό δράση, παρά το ότι έπαψε πριν λίγα χρόνια να διαχειρίζεται το δίκτυο των indymedia προσωπικά ο ίδιος, αφού στη θέση του έχει τον χρήσιμο αντικαταστάτη του, τον Lehman. Ο Meinrath, μετά την πολύτιμη προσφορά του στο σύστημα, που κατόρθωσε και εξασφάλισε τη διάλυση του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος προωθώντας το συστημικό «κίνημα» του ΠΚΦ, είναι και σήμερα ο άνθρωπος «κλειδί» πίσω από προγράμματα ίντερνετ που χρησιμοποιούνται από τις μυστικές υπηρεσίες και υποστηρίζονται από την ελίτ των κυβερνητικών στελεχών του Λευκού Οίκου. Η πρόσφατη προσφορά του στη καταστροφή της Λιβύης αλλά και των υπολοίπων χωρών που δεν είναι ακόμη πλήρως ενσωματωμένες στις ανοιχτές και απελευθερωμένες αγορές που επιβάλλει η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση (Συρία, Ιράν), είναι θέμα που έχει καθοριστεί στα υψηλότερα κλιμάκια εξουσίας της υπερεθνικής ελίτ.

Ουσιαστικά η αναγγελία της χρηματοδότησης από το «OSI» στο «UCIMC» για την εξέλιξη του λογισμικού πρωτοτύπου³⁷ που έγινε με τυμπανοκρουσίες από τον Meinrath και την Herdon μέσα στο indymedia, δεν ήταν τίποτε άλλο από αυτό το εξελισσόμενο πρόγραμμα³⁸, που μεταξύ άλλων υποστήριξε και η Χίλαρι Κλίντον για την επίτευξη του πλήρους ελέγχου των πληροφοριών, αρχικά στην περίπτωση της Νατοϊκής εισβολής στη Λιβύη και κατ' επέκταση σε Συρία, Ιράν, στις χώρες δηλαδή που ήταν παραδοσιακά στο στόχαστρο της υπερεθνικής ελίτ. Οπως δήλωνε πρόσφατα η Χίλαρι Κλίντον:

«Βλέπουμε όλο και πιο πολλούς ανθρώπους παγκόσμια να χρησιμοποιούν το ίντερνετ, mobil phones, και άλλες τεχνολογίες για να ακουστεί η φωνή τους καθώς διαμαρτύρονται κατά της αδικίας και ψάχνουν για να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους, (...). Υπάρχει μια ιστορική ευκαιρία να διαμορφώσουμε θετική αλλαγή, αλλαγή που οι ΗΠΑ υποστηρίζουν (...). Έτσι λοιπόν είμαστε επικεντρωμένοι στο να τους βοηθήσουμε γι' αυτό, να τους βοηθήσουμε να επικοινωνούν μεταξύ τους, με τις κοινότητές τους, με τις κυβερνήσεις τους και με τον κόσμο.³⁹»

37

http://www.soros.org/initiatives/information/focus/communication/grants/software/grantees/wireless_ph3. Το παραπάνω λινκ που δείχνει τη χρηματοδότηση του OSI στο πρόγραμμα του Sasha Meinrath δεν ανοίγει... όπως άνοιγε πριν λίγο καιρό. Όμως η ανακοίνωση της χρηματοδότησης είναι αποθηκευμένη και σε έγγραφο. Άλλωστε και στην προσωπική ιστοσελίδα του Meinrath, μπορεί κανείς να δει ένα ολόκληρο κατεβατό από «δωρεές» των Foundations, μεταξύ αυτών και του OSI το 2003 για το συγκεκριμένο πρόγραμμα των τριών σταδίων. <http://saschameinrath.com/cv>

³⁸ Το 2004 πάλι ο «αντιεξουσιαστής με τη γραβάτα» Meinrath, μέσα στις λίστες διαλόγου του indymedia επαναφέρει το θέμα του προγράμματος που του χρηματοδοτεί το ίδρυμα του Σόρος, κάνοντας αναφορά ότι το πρόγραμμα είναι σε πολύ καλό δρόμο και ήδη έχει εφαρμοστεί σε δύο περιπτώσεις σε τοπικό επίπεδο. Η εικονική πραγματικότητα που μας επιβλήθηκε με τη Λιβύη και τώρα με Συρία, χρωστάει πολλά – αν όχι τα πάντα – σε αυτό τον χρήσιμο εργαλείο και πράκτορα του συστήματος.

<http://lists.chambana.net/pipermail/cu-wireless/2004-February/001081.html>

³⁹ James Glanz & John Markoff “U.S. Underwrites Internet Detour Around Censors,” *The New York Times* (June 12, 2011). http://www.nytimes.com/2011/06/12/world/12internet.html?_r=2&pagewanted=all

Ρίχνοντας, άλλωστε, μια απλή ματιά στο βιογραφικό του Shasha Meinrath⁴⁰ και της ομάδας του, γίνεται ηλίου φαινότερο ότι αποτελεί την «αιχμή του δόρατος» στα προγράμματα νέων τεχνολογιών του ίντερνετ, που χρησιμοποιούνται για κυβερνητικούς σκοπούς.

Το τελευταίο στάδιο της εξέλιξης του ιντερνετικού επικοινωνιακού προγράμματος της ομάδας του Shasha Meinrath, ακούει στο χαρακτηρισμό «Internet in a Suitcase»⁴¹, που αποτελεί και το τελευταίο στάδιο του προγράμματος «Stealth Wireless Network». Η αρχική αιτία που οδήγησε στο τελευταίο αυτό στάδιο του «internet in a Suitcase», ήταν ότι στο υπό κατοχή Αφγανιστάν η χρηματοδότηση προγραμμάτων ύψους 50 εκατ. δολ. δεν ήταν ικανή να αντιμετωπίσει τις καταστροφικές επιθέσεις των μουτζαχεντίν στα κέντρα διαδικτυακής επικοινωνίας των μυστικών υπηρεσιών και των ντόπιων συμμάχων τους. Μετά από αρκετά χρόνια συσσωρευμένης εμπειρίας σε περιοχές όπως το Αφγανιστάν, η τελευταία εξέλιξη του λογισμικού επικοινωνίας μπορεί να μεταφερθεί εύκολα σε μια βαλίτσα περνώντας τα σύνορα και να εγκατασταθεί σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, συνδέοντας την ομάδα που κατέχει το πρωτοποριακό πρόγραμμα με το παγκόσμιο δίκτυο. Έτσι, οι φίλο-Νατοϊκές ομάδες που επιχειρούν μέσα στα κράτη όπως στη Λιβύη, στη Συρία και σε Ιράν, μπορούν με αυτό τον τρόπο να προσπερνούν τα οποιαδήποτε εμπόδια βάζουν τα τοπικά μη πελατειακά καθεστώτα που έχουν προδιαγραφεί από την υπερεθνική ελίτ, και να ποστάρουν ελεύθερα, να ανεβάζουν βιντεάκια στα «social media» όπως στο YouTube, Indymedia, κ.λπ... διαμορφώνοντας έτσι την εικονική «πραγματικότητα» που υποστηρίζει τις Νατοϊκές επιχειρήσεις και την προπαγάνδα που τις «δικαιολογεί». Το «Internet in a Suitcase» της ομάδας με επικεφαλής τον Shasha Meinrath, έχει επιχορηγηθεί από τον Λευκό Οίκο με το ποσό των 2 εκατ. δολ.⁴²

2 ΓΕΝΑΡΗ 2012

Ελληνικό Δίκτυο Περιεκτικής Δημοκρατίας: www.inclusivedemocracy.org/pd • Διεθνές δίκτυο Περιεκτικής Δημοκρατίας: www.inclusivedemocracy.org • Επικοινωνία: peridimok@gmail.com

~

⁴⁰ Sascha Meinrath @ Wikipedia. http://en.wikipedia.org/wiki/Sascha_Meinrath

⁴¹ http://en.wikipedia.org/wiki/Internet_in_a_Suitcase

⁴² "U.S. Underwrites Internet Detour Around Censors," ό.π.